

6.

Itt vagyunk. Mint duplikátumok és álommásolatok oly
egyek, hogy nem is feltételezhető róluk a közös eredet.

Bármennyire szeretnénk is, Hölgyeim és Uraim, ez nem a
Berg am Irchel kastély parkja, hanem egy villanyfűrészház,
de sokkal inkább egy villanyfűrésztelep.

FÉL EGY

Ami itt van, az szorít, levisz és hallgattat.
Egy figyelő helyzete az egymásba nyíló utcák
egyenesén.

Egyenletes a szemét is, mely körbevesz, ezek
egy evolúciós birodalom pusztuló végei; kegyetlen
járőrök és katalizátoraik.

Megtelnek magányosokkal az utak, így fél egyre kész
a tömeg, s a felkínálkozó szájából szeméttel
terít egy sarkot a szél.

KÍSÉRLET ELÉGIÁRA

A duinói elégiák költőjének.

„hirtelen idegen súly zúdult rá,
akár egy erősebb sav”
(Rainer Maria Rilke)

I.

Mindez azonban nincs így.
Legfeljebb összeszámolhatóak az
irodalmi akadályok: itt egy elefántcsonttorony
ablakából aláhulló: *Hajviselet Vakhír Tetszés*
Lény Ital Vihar
Élő Étel Madár:
kötelező-e innen kiugrani?

Szárnyas lényekkel szeretnék belesétálni a világkébe.
Zuhanni csak úgy szép, ha madár csőréből lehulló mag.
A madár csontja levegővel telített elefántcsont.
Magnyi hely sincs, hol ne lenne valami a levegőben.

Most se tudod még?
Rajta, hajtsd ki karoddal a térbe
az űrt, a belélegzettet;
a madarak talán érzik még a nagyobb levegőt.
És ha kiáltok hallja-e bárki?

Benső repüléssel térj alább.
Hadd érezze tőled a lent nagy túlerejét.
S itt, itt
oly különös módon veszítjük el épp a cselekvést.

II.

A tevékenység kora lejárt
és a zuhanási kísérleté is. A világ
túldadog ezen, s nincs benne semmi szégyelnivaló.
Nem úgy iszonyú semmi, mint az angyalok.

Patkányközben az ősök
csontjai. Ők kiáltottak és hallották, hová
száll magporuk, ki lélegzi be. Egy savba belehulló,
egy átalakítás zaja volt a kiáltás.
És egy hirtelen idegen lesz a
mostani.

Mindenről annyi tudható:
átrendezés történik itt.
És majdnem minden feladat. Az
elveszettség kettős előállítás.

Mi változhat itt, s mivé?

és/vagy

Beledöntötték a kockát
a rovaroktól kékülő térbe. A szárnyas lények
hierarchikus és evolúciós rendjei.
A sor végén csendben mutogatja egy bogár mocsárlázás ék-
szerét.

Felfejtését a tárgynak,
a felfedezést, a megtisztítást bárcsak

Dóm Fok

Rohadás Csurgó Szégyen magában végezné el.
Szedné össze a fertőzöttek fegyverét és hajítaná
ki a magasból.

Erőszakosan játsza játékát,
de zene fel nem ér
e lenti körtánc köréből. *Hasíték*

Dárda Köd

babrálna helyette ezekkel a háttérből kétségkívül
kirajzolódó alakokkal. Bárki.

Lábazat Tekercs

Énség

Hol a francban lehetne még így összegyűrve, így
elkalandozva, így
kihagyva mindenből?

(III.

Egy elpusztított naplóból szakította
ki e lapokat bátran,
s látta mind

Akarat Vendég Szemüveg
a szárnyasfejet aláhullani.)

(A szövegben lévő T. S. Eliot-, S. Mallarmé-, R. M. Rilke-idézeteket Vas István,
Tellér Gyula, valamint Tandori Dezső fordította.)

B' 126873